

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Petrem Šuránkem ve věci

žalobce: **Z. K.**, narozen X
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti sdělení předsedkyně rozkladové komise ministryně práce a sociálních věcí ze dne 25. 5. 2020, č. j. MPSV-2020/5857-513/2,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti sdělení předsedkyně rozkladové komise ministryně práce a sociálních věcí ze dne 25. 5. 2020, č. j. MPSV-2020/5857-513/2, se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odeslanou dne 23. 7. 2020, domáhá zrušení sdělení předsedkyně rozkladové komise ministryně práce a sociálních věcí ze dne 25. 5. 2020, č. j. MPSV-2020/5857-513/2 (dále jen „napadené sdělení“). Tímto úkonem byl žalobce vyrozuměn o tom, že jeho podnět k zahájení přezkumného řízení ve vztahu k rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2019, č. j. MPSV-2019/249478-912 (dále jen „rozhodnutí žalovaného“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce – krajské pobočky v Příbrami ze dne 7. 11. 2018, č. j. 202004/18/KO, nepřiznávající žalobci příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo, nebyl shledán důvodným.
2. Dříve než mohl žalobu projednat věcně, musel se soud zabývat otázkou, zda jsou splněny nezbytné procesní podmínky pro věcné projednání podané žaloby. Dospěl přitom k závěru, že tomu tak není.
3. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřijatelný.
4. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřijatelná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.
5. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.
6. Otázkou, zda sdělení o nezahájení přezkumného řízení může být předmětem soudního přezkumu, je již dávno vyřešena se závěrem, že nikoliv. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 As 55/2007-71, publikovaný pod č. 1831/2009 Sb. NSS, k povaze takového sdělení uvedl: *„Přípis, jímž správní orgán sděluje, že neshledává důvody k zahájení přezkumného řízení (§ 94 odst. 1 správního řádu z roku 2004), je pouhým sdělením úřadu straně a není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s.; takový úkon je vyloučen z přezkoumání*

soudem ve správním soudnictví a žalobu proti němu podanou správní soud odmítne jako nepřipustnou [§ 46 odst. 1 písm. d), § 68 písm. e), § 70 písm. a) s. ř. s.].“ V tomto směru je judikatura jednotná v tom, že žalobou napadené sdělení zjevně není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., protože přezkumné řízení není opravným prostředkem, nýbrž zvláštním prostředkem dozorčího práva, který byl svěřen do rukou správních orgánů a na který není právní nárok. Oznámení o nezačínání přezkumného řízení podle § 94 správního řádu je tedy pouhým sdělením, které nezasahuje do právní sféry účastníků správního řízení, protože jejich práva a povinnosti, byla změněna, zrušena nebo založena (resp. v tomto případě odepřena) již pravomocným rozhodnutím žalovaného.

7. Žaloba by mohla být přípustná pouze proti rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný konečným způsobem rozhodl o žádosti žalobce o příspěvek na zvláštní pomůcku. Soud si proto vyžádal od žalovaného kopii doručanky k rozhodnutí žalovaného, aby prověřil, zda přichází do úvahy možnost, že by soud žalobce vyzval k úpravě žaloby tak, aby se stala přípustnou. Z předložené kopie doručanky však soud zjistil, že rozhodnutí žalovaného žalobce převzal osobně již dne 17. 12. 2019.
8. Podle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle § 72 odst. 4 s. ř. s. přitom nelze zmeškání lhůty pro podání žaloby prominout.
9. S ohledem na skutečnost, že žaloba byla odeslána až 5 měsíců po uplynutí žalobní lhůty proti rozhodnutí žalovaného, nepřicházela do úvahy změna podané žaloby, neboť by se jednalo o žalobu opožděnou. Za daných okolností tedy nezbylo soudu, než žalobu proti napadenému sdělení bez dalšího odmítnout postupem podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřipustnou.
10. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 5. srpna 2020

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
samosoudce